तस्य चाक्षययत् प्रीत्या यन्त्रुनिर्धगुनन्दनः ।
तत्ते प्रव्यथिष्यामः शृषु त्वं दिजसत्तम ॥ १८ ॥
प्रिष्णित्य जगनायं पद्मयोगिं पितामदं ।
जगदोनिं स्थितं खष्टौ स्थितौ विष्णुस्वरूपियं ॥
प्रखये चान्तवर्तारं रौद्रं दद्रस्वरूपियं ॥ १८ ॥

मार्बेखेय उवाच ।

उत्पन्नमाचस्य पुरा ब्रह्मणीऽव्यक्तजन्मनः। पुराखमेतद्देदाय मुखेभ्योऽनुविनिः हताः ॥ २ ॥ पुराणसंहितास्रक्षुर्व्वाष्ट्रसाः परमर्घयः । वेदानां प्रविभागय कृतस्तीस्तु सहस्रशः॥ २१॥ धर्माज्ञानच वैराग्यमैश्वर्यच महातानः। तस्योपदेशेन विना न हि सिद्ध चतुष्टयं ॥ २२ ॥ वेदान् सप्तर्षयत्तस्याज्ञयहुस्तस्य मानसाः। पुरागं जयहुखादा मुनयस्तस्य मानसाः ॥ २३॥ स्रगोः सकाशाच्यवनस्तेनोक्रच दिजन्मनां। ऋषिभिञ्चापि द्वाय प्रोक्तमेतनाहात्मभिः॥ २४॥ दक्षेण चापि कथितमिदमासी तदा मम। तत्तुभ्यं कथयाम्यस कलिकस्य पना प्रनं ॥ २५ ॥ सर्वमेतनाहाभाग श्रुवतां मे समाधिना। यथात्रुतं मया पूर्वं दचस्य गदतो मुने ॥ २६ ॥ प्रिष्पत्य जगद्योनिमजमव्ययमात्रयं। चराचरस्य जगतो धातारं परमं पदं ॥ २७ ॥